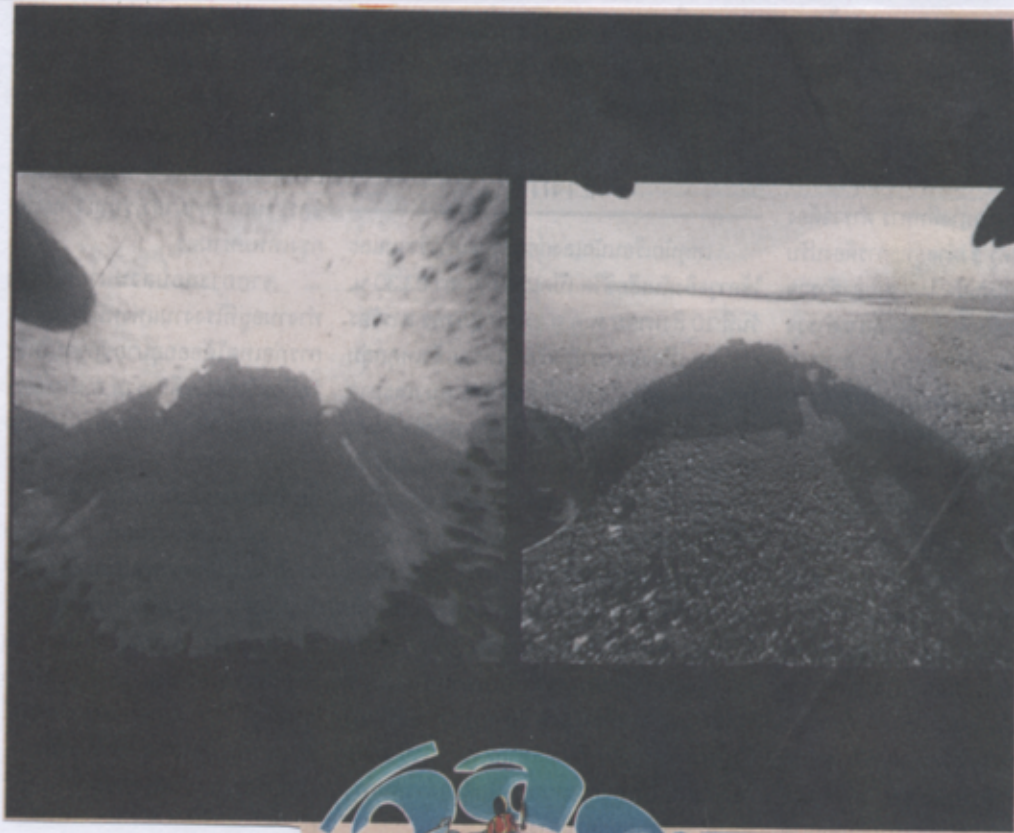

ภาพ 3

มิติจากดาวอังคาร

มนุษย์เราก้าวอย่างมั่นคงไปที่ละก้าวเพื่อตามความฝันอยู่ในจินตนาการของคนรุ่นก่อนๆ ที่ตกทอดกันมาถึงปัจจุบัน (และจะต่อไปจนถึงอนาคต) ความฝันในการตั้งถิ่นฐานบนดาวดวงอื่นเพื่อความอยู่รอดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ก็เป็นสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกพูดถึงกันมานาน ก่อนหน้าที่จะมีความตื่นตัวกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมเสียอีก

ดาวอังคารดาวเคราะห์ที่อยู่ใกล้โลกมากที่สุดและมีสภาพที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตมากกว่าดาวดวงอื่นในระบบสุริยจักรวาลจึงเป็นเป้าหมายสำคัญที่นักวิทยาศาสตร์ต่างมุ่งมั่นมุ่งหมายทำความเข้าใจให้ได้มากที่สุด เพื่อใช้ประโยชน์ในฐานะแหล่งที่อยู่แห่งใหม่ของมวลมนุษยชาติ

องค์การบริหารการบินและอวกาศสหรัฐอเมริกา (นาซา) เป็นหัวหน้าหลักในการสำรวจดาวเคราะห์สีแดงแห่งนี้ ที่มีหลักฐานจากอุกกาบาตชิ้นอันร่องรอยของสิ่ง

มีชีวิตที่อยู่บนดาวอังคารเป็นเครื่องกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับดาวดวงนี้มากยิ่งขึ้น

นอกจากสหรัฐอเมริกาแล้ว สหภาพโซเวียต (รัสเซียในปัจจุบัน) ก็เคยส่งยานสำรวจดาวอังคารขึ้นสู่อวกาศมาแล้วในปี 2514 ในชื่อ มาร์ส 7 และ มาร์ส 8 แต่ก็ล้มเหลวทั้งสองครั้ง เพราะประสบปัญหาในการลงจอดและการสื่อสารระหว่างยานกับศูนย์ควบคุม

นับจากนั้นอีกกว่า 2 ทศวรรษจึงมีการฟื้นโครงการส่งยานสำรวจดาวอังคารอีกครั้ง โดยครั้งนี้เป็นผลงานของนาซา ที่ประสบความสำเร็จกับการส่งยาน มาร์ส พายน์เดอร์ ลงจอดบนดาวอังคาร เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2540 ซึ่งตรงกับวันชาติสหรัฐอเมริกา แม้จะลงจอดด้วยความทุลักทุเล แต่มาร์ส พายน์เดอร์ ก็ถือเป็นยาน

สำรวจดาวสีแดงลำแรกที่ลงจอดได้สำเร็จและทำงานได้

ต่อมาประเทศอังกฤษก็ถือโอกาสส่งยานบีเกิล 2 ลงจอดบนดาวอังคารโดยติดตั้งออกจากยานอวกาศ มาร์ส เอ็กซ์เพรส ในปี 2546 แต่ในเวลาต่อมาไม่นานยานลำนี้ก็ถูกตีหะเบียนสูญหายไปในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2547

นาซาก็ได้พยายามส่งยานสำรวจดาวอังคารอีก 2 ลำ

ลงจอดบนดาวอังคารได้สำเร็จ ทั้งยานมาร์ส เอ็กซ์พลอเรชัน โรเวอร์ จากยานอวกาศ สปีริต และออปเปอร์ซูนิตี ในปี 2546

ก่อนที่ลำสุดท้ายจะประสบความสำเร็จกับการส่งยานคิวริโอซิตี ยานสำรวจดาวอังคารที่ใหญ่ที่สุดในกลุ่มยานสำรวจดาวแดง มีน้ำหนักถึง 899 กิโลกรัม พร้อมอุปกรณ์ชุด เจาะ เจินเซอร์ตรวจสอบสารเคมี ชีวะ และกล้องดิจิตอล 17 ตัว ซึ่งหนึ่งในนั้นได้แก่กล้องสามมิติ ที่ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างพิเศษสุด

เมื่อคิวริโอซิตีผ่านช่วงเวลา 7 นาทีวิกฤติ ระหว่างการลงจอด เพราะต้องชะลอความเร็วจาก 2.1 หมื่นกิโลเมตรต่อชั่วโมงมาที่ 0 กิโลเมตรต่อชั่วโมง โดยอาศัยร่มชูชีพ และลงจอดในรอยแยก เกล (Gale Crater) ที่เป็นเป้าหมายอย่างแม่นยำ ก็เริ่มทำงานสำรวจ โดยส่งภาพสามมิติ ที่เป็นภาพสีภาพแรกในประวัติศาสตร์ของการสำรวจดาวอังคารกลับมายังศูนย์ควบคุมในห้องปฏิบัติการแรงขับเคลื่อนเจ็ทของนาซา

ที่ต้องถือเป็นประวัติศาสตร์แห่งความสำเร็จของการสำรวจดาวอังคาร เพราะการส่งภาพสามมิติ และภาพสีจะต้องใช้เทคโนโลยีการสื่อสารระดับสูง เพื่อนำภาพที่มีขนาดไฟล์ภาพใหญ่กว่าภาพขาวดำธรรมดา มากนัก กลับมายังโลกที่อยู่ห่างออกไป 250 ล้านไมล์ หรือ 400 ล้านกิโลเมตร

นาซาได้นำเอาภาพที่ได้จากยานคิวริโอซิตีมูลค่า 2.5 หมื่นล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 7.5 แสนล้านบาท ออกเผยแพร่ในสื่อต่างๆ และในเฟสบุ๊ค เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้ร่วมชื่นชมกับความสำเร็จในครั้งนี้ด้วย